

Prima instanță: Judecătoria Orhei
Judecător: V. Negruța
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu

Dosarul nr. 3ra-1264/16

ÎNCHEIERE

07 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Iulia Sîrcu
Mariana Pitic, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Cooperativa de Consum din Peresecina,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cooperativa de Consum din Peresecina împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat al raionului Orhei privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Inspectoratului Fiscal de Stat al raionului Orhei, casată hotărîrea Judecătoriei Orhei din 20 decembrie 2014 și emisă hotărîre nouă,

c o n s t a t ă

La 06 februarie 2014, Cooperativa de Consum din Peresecina a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat al raionului Orhei privind contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că, în cadrul controlului fiscal efectuat prin metoda verificării operative la 15 februarie 2013, la magazinul alimentar amplasat în r. Orhei, s. Peresecina, str. Eminescu 26, care aparține Cooperativei de Consum din Peresecina, au fost verificate elementele de protecție ale timbrelor de acciz la băuturile alcoolice.

Menționează că în rezultatul verificării, au fost ridicate două sticle cu vodcă „Vodca Bună”, clasic, vol. 0,5 litri, marcate cu timbrul de acciz nr. 1003017499388 și nr. 1003017499389; două sticle cu vodcă „Kumaniok” original, vol. 0,5 litri, marcate cu timbrul de acciz nr. 1103000928915 și nr. 1103000929032; două sticle cu vodcă „Posoliskaia”, vol. 0,5 litri, marcate cu timbrul de acciz nr. 1103000960027 și nr. 1103000960033; două sticle cu vodcă „Pșenicinaia”, vol. 0,5 litri, marcate cu timbre de acciz nr. 1103000857190 și nr. 1103000856573 - suspecte de a fi „neautentice”.

Relevă că colaboratorii Inspectoratului Fiscal de Stat r-nul Orhei, au încălcat procedura de prelevare și transmitere a sticlelor spre efectuarea constatării tehnico-științifice, fapt care a încălcat drepturile contribuabilului.

Afirmă că, în cadrul controlului și ridicării sticlelor, nu au fost ridicate în ordinea și modul prevăzut de normele legale, sticlele cu băutură alcoolică nu au fost ambalate și sigilate într-un dispozitiv special pentru a le proteja de accesul persoanelor străine sau schimbarea pe parcurs a timbreleor de acciz, nu s-a întocmit vreun act de sigilare, semnat de reprezentantul cu funcții de răspundere a contribuabilului sau de doi martori și aplicată ștampila, sticlele cu timbrele de acciz nu au nu au fost descrise în așa mod, ca în viitor să nu creeze opinii/suspiciuni că au fost schimbate.

Invocă că, faptul neambalării și sigilării sticlelor, s-a reflectat în raportul de constatare tehnico-științifică nr. 4119 din 23 iulie 2013, conform căruia se menționează că obiectele cercetării au fost prezentate la examinare de către solicitant neambalate.

Sustine că, la 09 septembrie 2013, în baza rezultatelor raportului de constatare tehnico-științifică nr. 4119 din 23 iulie 2013, întocmit de șeful SEEC a DTCEJ Centru al IGP al MAI, a fost efectuat controlul fiscal prin metoda verificării tematice la Cooperativa de Consum din Persecina amplasată în r. Orhei, s. Persecina și a fost întocmit actul nr. 1-655237 din 09 septembrie 2013, în care se menționează că la data de 18 februarie 2013 sticlele date au fost expediate la laboratorul de expertiză de pe lângă Inspectoratul General al Poliției, Direcția tehnico-criminalistică.

Explică că, la 02 august 2013 a fost remis Raportul de constatare tehnico-științifică nr. 4119 din 23 iulie 2013, cu concluzia că formularul timbrului de acciz marca comercială de stat, pentru băuturi alcoolice tari cu numărul de serie 1003017499389 de pe sticla cu vodcă „Vodcă Bună” clasic, vol. 0,5 litri și formularul timbrului de acciz marca comercială de stat, pentru băuturi alcoolice tari cu număr de serie: 1103000929032 de pe sticla cu vodcă „Kumaniok” original, vol. 0,5 litri diferă de modelul tip.

Argumentează că, nefiind de acord cu constatările și concluzia din actul de control nr. 1-655237 din 09 septembrie 2013 și concluziile din raportul de constatare tehnico-științifică nr. 4119 din 23 iulie 2013, a depus la Inspectoratul Fiscal de Stat r. Orhei, dezacordul cu argumentele și documentele care confirmă nevinovăția sa.

Consideră că, Inspectoratul Fiscal de Stat r-nul Orhei, în rezultatul examinării superficiale, a adoptat decizia nr. 2117-c din 25 septembrie 2013 privind aplicarea sancțiunii, conform art. 262 Cod fiscal, sub formă de amendă în mărime de 50 000 lei.

Precizează că, nu este de acord cu decizia dată, considerînd-o ca fiind emisă contrar prevederilor legii, deoarece Inspectoratul Fiscal de Stat r. Orhei, conform art. 239 Cod fiscal, nu a făcut nici o investigație pentru a stabili adevărul, dar s-a bazat numai pe raportul de constatare tehnico-științifică nr. 4119 din 23 iulie 2013, cu toate că, în concluzie nu este stabilit cu certitudine că timbrele de acciz

sunt false, dar se menționează că sunt deosebite de modelul tip.

Specifică că, acest raport nu poate sta la baza aprecierii încălcării legislației fiscale și aplicării amenzii în sumă de 50 000 lei, deoarece părțile în litigiu au drepturi egale de a cere desemnarea unui expert sau instituții, de a recuza expertul, în caz că nu are încredere, sunt în drept să solicite ce problemă urmează a fi pusă în fața expertului, au dreptul să participe la investigațiile expertului și să ia cunoștință de raportul de expertiză.

Indică că, prin efectuarea raportului de constatare tehnico-științific nr. 4119 din 23 iulie 2013 le-au fost lezate drepturile prevăzute în art. 7 alin. (1) al Legii cu privire la expertiza judiciară, constatările tehnico-științifice și medico-legale, nr. 1086 din 23 iunie 2000, conform căruia la efectuarea expertizei judiciare, constatările tehnico-științifice și medico-legale sînt asigurate de respectarea drepturilor și libertăților constituționale ale persoanei.

Indică că, nu este de acord cu mențiunea că au încălcat prevederile art. 123 alin. (5) Cod fiscal și Hotărîrea Guvernului RM, nr. 243 din 08 aprilie 2010, nu poate fi responsabilă pentru presupusa încălcare a art. 123 alin. (5) și art. 262 Cod fiscal, deoarece producția alcoolică a fost procurată de la un agent economic prin facturile fiscale, iar în opinia sa, Cooperativa de Consum din Peresecina nu cade sub incidența art. 120 Cod fiscal, nu are relații fiscale cu sistemul bugetar în procesul de comercializare a mărfurilor supuse accizelor pasibile de marcarea obligatorie cu timbre de acciz, deoarece nu este producător al producției alcoolice.

Afirmă că, producția alcoolică procurată de ei în baza facturilor fiscale însoțită de Certificatele de Conformitate și ridicată de inspectorii fiscali de la magazinul care aparține Cooperativei de Consum Peresecina era deja ambalată și marcată cu „Timbru de acciz”.

Invocă că, nu este clar ce articol din Codul Fiscal a fost încălcat de către reclamant prin procurarea producției alcoolice de la un agent economic în conformitate cu facturile fiscale și însoțită de Certificatele de conformitate, dacă producția alcoolică era deja ambalată și marcată cu „Timbrul de Acciz”.

Relevă că legislația în vigoare, inclusiv Legea cu privire la fabricarea și circulația alcoolului etilic și a producției alcoolice nr. 1100 din 30 iunie 2000 și Codul fiscal, nu prevede obligația contribuabilului de a verifica elementele de protecție ale timbrelor de acciz la primirea producției alcoolice în baza facturilor fiscale și deținerea dispozitivelor speciale pentru verificarea timbrelor de acciz cu raze ultraviolete și cu raze infraroșii, inspectorii fiscali, dacă posedă astfel de dispozitive speciale, în cadrul controlului la magazinul care aparține Cooperativei de Consum din Peresecina, doar au presupus că timbrele de acciz sunt posibil falsificate, dar nu au stabilit cu certitudine, la fața locului, că timbrele de acciz nu corespund modelului-tip.

Prin hotărîrea Judecătoriei Orhei din 20 decembrie 2014, acțiunea a fost admisă. S-a anulat decizia Inspectoratului Fiscal de Stat al raionului Orhei nr. 2117-c din 25 septembrie 2013 emisă în privința Cooperativei de Consum din Peresecina cu privire la atragerea la răspundere fiscală în baza art. 262 Cod fiscal

și aplicarea amenzii în mărime de 50 000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016, s-a admis apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat al raionului Orhei, s-a casat hotărîrea Judecătoreiei Orhei din 20 decembrie 2014 și s-a adoptat o nouă hotărîrea prin care, acțiunea înaintată de Cooperativa de Consum din Persecina împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat al raionului Orhei, a fost respinsă ca fiind tardivă.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 06 iulie 2016, Cooperativa de Consum din Persecina a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016 și restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, a interpretat eronat legea.

La 24 august 2016, Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Orhei a prezentat referință, solicitînd respingerea recursului declarat.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Avînd în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 25 aprilie 2016 (f.d. 24 vol. II), cît și faptul că la materialele cauzei nu sunt anexate careva probe ce ar demonstra momentul comunicării acesteia, recursul înaintat de Cooperativa de Consum din Persecina se consideră declarat în termen.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Cooperativa de Consum din Persecina nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.

(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Cooperativa de Consum din Persecina ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Cooperativa de Consum din Persecina se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Mariana Pitic

Ion Druță